

Életrajz

1914. Madrid – 1994. Róma.
Szent Josemaría hű munkatársa volt, majd első utódja az Opus Dei élén. Példamutató pap, aki minden pillanatban az Egyházat szolgálta. Részt vett a II. Vatikáni Zsinat munkájában. II. János Pál pápa szentelte püspökké 1991-ben.

2006.07.07.

1935-ben lett az Opus Dei tagja, amit szent Josemaría Escrivá de Balaguer 1928. október 2-án alapított. Egész élete során hű maradt hivatásához,

mely az Opus Dei-be szólította, s amely célja a szakmai munka megszentelése és a mindennapi kötelességek teljesítése. Emellett széleskörű apostoli tevékenységet folytatott csoporttársai és kollégái körében.

Hamarosan Szent Josemaría jobb kezévé vált, és legközelebbi munkatársaként dolgozott mellette a rákövetkező majdnem negyven évben.

1944. június 25-én szentelték pappá. Ezután teljes egészében pásztori teendőinek szentelte magát, tökéletes odaadással szolgálta az Opus Dei híveit és minden más lelket.

1946-ban állandó lakhelye Róma lett, Szent Josemaría mellett. Az Egyház iránti fáradhatatlan szolgálatkészsége a Szentszék által rábízott feladatok elvégzésében is megmutatkozott, mivel a Római Kúria több dikasztériumának volt

tanácsosa, de odaadását legfőképpen a II. Vatikáni Zsinat munkájában való aktív részvétel bizonyította.

1975. szeptember 15-én Szent Josemaría első utódjává választották. 1982. november 28-án, amikor a Művet a pápa személyi prelatúrájává állították fel, II. János Pál pápa az Opus Dei prelátusává nevezte ki, és 1991. január 6-án püspökké szentelte.

Isten szolgája vezető tevékenységének egészét az alapítóhoz és üzenetéhez való hűség jellemezte, fáradhatatlan pásztori munkája az Egyház szolgálatában a prelatúra apostoli tevékenységeinek kiterjesztésére irányult.

Szent Josemaría tanítását követve teljes önátadással teljesítette küldetését. Ezen odaadás forrása az istenfiúság mélységes tudata volt nála, a Szentlélek munkájának gyümölcse, s amely egyben a

Krisztussal való azunosulás keresésére és a Mennyei Atya akaratában való teljes bizalomra ösztönözte. Ezt a tudatot folyamatosan táplálta imádsága, napi szentáldozása és a Szentséges Szűz Mária iránti gyengéd szeretete.

Az Egyház iránti szeretete a pápával és a püspökökkel való mély egységérzetében mutatkozott meg. Mindenkre kiáradó szeretete, lankadatlan figyelme és gondossága az Opus Dei kötelékébe tartozó gyermekei iránt, alázata, okossága, bátorsága, öröme és egyszerűsége, magáról való megfélelkezni tudása, égő vágya, hogy újabb lelkeket nyerjen Krisztusnak, melyet püspöki jelmondata is tükrözött –*regnare Christum volumus!* („Krisztus uralmát akarjuk!”)–, együtt jóságával, lélekjelenlétével és személyéből sugárzó derűjével, olyan jegyek, melyek hű képet festenek személyiségéről.

1994. március 23-a hajnalán, néhány órával a Szentföldre tett zarándoklatából való hazatérte után, ahol mély kegyelettel követte Jézus földi lépteit Názárettől a Szent Sírig, az Úr magához szólította ezen jó és hű szolgáját. Az azt megelőző nap reggelén utolsó miséjét a jeruzsálemi Cenákulumban mutatta be.

II. János Pál pápa még ugyanezen a napon, március 23-án megjelent, hogy imádkozzon lelkéért földi maradványai előtt, melyek ma a Béke Királynőjének szentelt prelátusi templom kriptájában –Róma, Viale Bruno Buozzi 75.– nyugszanak, s melyeket az Opus Dei és sok ezer hívő imája és szeretete övez.

2014. szeptember 27-én avatták boldoggá.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hu-hu/article/eletrajz-4/](https://opusdei.org/hu-hu/article/eletrajz-4/) (2026.03.17.)